Symulacja ruchu drogowego na przykładzie ronda Grunwaldzkiego w Krakowie

Projekt zespołu 05 na przedmiot Symulacja Systemów Dyskretnych

Kamień milowy 2 - Model Formalny

Łukasz Łabuz Dawid Małecki Mateusz Mazur

19 grudnia 2023

Spis treści

1	$\operatorname{Wst} olimits_{\operatorname{St} olimits_{S$			
	1.1	Cel projektu	1	
	1.2 Materiały źródłowe	1		
2	Model formalny			
	2.1	Model TSF	2	
	2.2	Automat komórkowy	4	
Bibliografia				

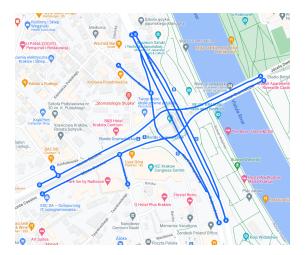
1 Wstęp

1.1 Cel projektu

Celem projektu jest stworzenie modelu symulacyjnego ruchu drogowego na rondzie Grunwaldzkim w krakowie. Obszar symulacji przedstawia rysunek 1.

1.2 Materiały źródłowe

Materiały [1], [3] stanowią podstawę, na bazie której stworzony został omawiany model formalny.

Rysunek 1: Obszar symulacji. Źródło: Google My Maps

2 Model formalny

2.1 Model TSF

Współcześnie najskuteczniejsze modele symulacji ruchu drogowego opierają się na teorii automatów komórkowych i modelu Nagela-Schreckenberga ([2], [1]). Model ten służy on do symulacji ruchu pojazdów na prostym odcinku drogi. Jego istotnym rozszerzeniem tego modelu jest model TSF ([1]). Umożliwia on przeprowadzanie symulacji ruchu na rzeczywistych sieciach drogowych i rzeczywistych danych. Uwzglednia m.in. takie elementy jak:

- skrzyżowania,
- rozróżnialność kierowców,
- rozróżnialność typów dróg,
- światła drogowe,
- wielopasmowość dróg.

Nasz model bazować będzie na modelu TSF.

2.1.1 Sieć drogowa w modelu TSF

Sieć drogowa w modelu TSF reprezentowana jest jako graf skierowany G=(V,E), gdzie V to zbiór wierzchołków, a $E\subseteq V\times V$ to zbiór krawędzie reprezentują odcinki dróg, posiadają określone atrybuty:

- d długość,
- lanes liczba pasów ruchu,
- $v_a v g$ średnią maksymalną prędkość jazdy,
- $v_s t d$ odchylenie standardowe wartości $v_a v g$,
- type typ drogi.

W obrębie danej krawędzi pasy ruchu są numerowane liczbami naturalnymi. W obrębie pojedynczego pasa, komórki również są numerowane. Komórkę jednoznacznie wyznacza więc trójka: edge, lane, cell. Wszystkie komórki na tej samej krawedzi mają jednakowość długość i wszystkie pasy ruchu na tej krawędzi są podzielone na tyle samo komórek o takiej samej długości.

2.1.2 Sygnalizacja świetlna

W modelu TSF sygnalizacja świetlna jest zlokalizowana w wierzchołkach grafu. Każdą sygnalizację charakteryzują następujące parametry:

- *id* unikalny identyfikator,
- position lokalizacja (krawędź, na końcu której znajduje się sygnalizacja),
- t_{green} czas trwania fazy zielonej,
- t_{red} czas trwania fazy czerwonej,
- \$t_{change} czas trwania zmiany fazy,
- state aktualny stan (GREEN/RED).

Wartość t_{change} jest nieujemna i zmniejsza się o 1 w każdym kroku symulacji aż do osiągnięcia wartości 0. Wtedy następuje zmiana stanu sygnalizacji na przeciwny i t_{change} przyjmuje wartość t_{green} lub t_{red} w zależności od stanu, do którego zmieniła sygnalizacja.

Zbiór wszystkich sygnalizacji w modelu oznaczamy jako SIGNALS.

2.1.3 Pojazdy

W modelu TSF pojazdy mają następujące atrybuty:

- *id* unikalny identyfikator,
- edge krawedź, na której znajduje sie pojazd,
- distance odległość od początku krawędzi,
- id_{lane} pas ruchu, na którym znajduje się pojazd,
- id_{cell} komórka, w której znajduje się pojazd,
- profile parametry ruchu pojazdu (wartość z przedziału [0, 1]),
- velocity aktualna prędkość pojazdu,
- path ścieżka, którą pokonuje pojazd,
- start czas rozpoczęcia symulacji pojazdu.

Zbiór wszystkich pojazdów w modelu oznaczamy jako CARS.

2.1.4 Piesi

Dodani przez nas do modelu piesi mają następujące atrybuty:

- *id* unikalny identyfikator,
- edge krawędź, na której znajduje się pieszy,
- distance odległość od początku krawędzi,
- id_{cell} komórka, w której znajduje się pieszy,

- r_1 prawdopodobieństwo, że pieszy przestrzega prawa,
- r_2 prawdopodobieństwo, że pieszy zatrzyma się na czerwonym świetle,
- t_{walk} czas, przez który pieszy uzna za bezpieczny, aby przejść na drugą stronę ulicy,
- velocity aktualna prędkość pieszego,
- path ścieżka, którą pokonuje pieszy,
- start czas rozpoczęcia symulacji pieszego.

Zbiór wszystkich pieszych w modelu oznaczamy jako PEDESTRIANS.

2.2 Automat komórkowy

Automat komórkowy w naszym modelu to krotka:

$$CA = < T, C, N, S, S_0, F >$$

gdzie:

- T przedział czasu, w którym odbywa się ewolucja automatu,
- C zbiór komórek,
- $N:C\rightarrow 2^C$ funkcja, która każdej komórce przyporządkowuje zbiór jej otoczenie,
- S zbiór możliwych stanów komórek,
- $S_0: C \to S$ funkcja, która każdej komórce przyporządkowuje jej stan początkowy,
- $F: T \times C \to S$ reguła przejścia funkcja, która każdej komórce przyporządkowuje jej stan po ewolucji.

2.2.1 Zbiór komórek

W naszym modelu komórki są reprezentowane przez pojazdy, pieszych oraz sygnalizacje świetlne. Dla dalszego ułatwienia, zastosujemy oznaczenie $CELLS=CARS\cup PEDESTRIANS$. Wtedy:

$$C = CELLS \cup SIGNALS$$

2.2.2 Funkcja otoczenia

O ruchu pojazdów oraz pieszych decyduje przede wszystkim ich otoczenia, ale również mogą to być sygnały globalne, pochodzące np. z nawigacji.

Ponieważ stan sygnalizacji w chwili t+1 zależy nie tylko od jej stanu w chwili t, ale również od stanu innych sygnalizacji w chwili t, ponieważ sygnalizacja może być ustawiane globalnie, w celu optymalizacji ruchu. Zatem:

$$\forall_{c \in C} N(c) = C \cup SIGNALS$$

2.2.3 Zbiór stanów

Komórki znajdujące się na krawędziach grafu mogą być zajmowane przez pojazdy, pieszych, lub być puste. Jeżeli w komórce znajduje się pojazd lub pieszy, to jest on jej stanem. Jeżeli komórka jest pusta, to jest stanem jest null. W przypadku sygnalizacji, stanem komórki jest fasą sygnalizacji (GREEN/RED). Zatem:

```
S = \{null\} \cup CARS \cup PEDESTRIANS \cup \{GREEN, RED\}
```

2.2.4 Funkcja stanu początkowego

Stan początkowy komórki jest zależny od tego, czy jest to sygnalizacja, czy komórka na krawędzi. W przypadku sygnalizacji, stan początkowy jest dowolnym elementem ze zbiołu $\{GREEN, RED\}$. Konfiguracja początkowa komórek ze zbioru CELLS to rozmieszczenie pojazdów i pieszych, którzy rozpoczynają ruch wraz z początkiem symulacji na odpowiednich komórkach CELLS.

2.2.5 Funkcja przejścia

Funkcja przejścia jest najbardziej złożonym elementem automatu komórkowego.

Dla komórek ze zbioru SIGNALS regułę przejścia definiuje algorytm przedstawiony na rysunku 2.

```
Algorithm 1 Algorytm przejścia dla sygnalizacji świetlnej s w kroku t
Require: s \in SIGNALS(G), t \in T
Ensure: state(s, t + 1) \in \{GREEN, RED\}
  if t_{change}(s) > 0 then
     t_{change}(s) := t_{change}(s) - 1
     state(s, t + 1) := state(s, t)
     return state(s, t+1)
  else
     if state(s, t) = RED then
        t_{change}(s) := t_{green}(s)
        state(s, t + 1) := GREEN
     else
        t_{change}(s) := t_{red}(s)
        state(s, t + 1) := RED
     end if
     return state(s, t+1)
  end if
```

Rysunek 2: Algorytm opisujący funkcję przejścia dla komórek ze zbioru SIGNALS. Źródło: [1]

Dla komórek ze zbioru CARS regułę przejścia definiuje algorytm przedstawiony na rysunku 3. W tej funkcji wykorzystywane są następujące parametry pomocnicze:

- $turnPenalty \in [0,1]$ zachowanie pojazdu przed skrętem,
- $crossroadPenalty \in [0,1]$ zachowanie pojazdu w trakcie przejazdu przez skrzyżowanie (bez skręcania),
- $prob \in [0, 1]$ losowa redukcja prędkości pojazdu.

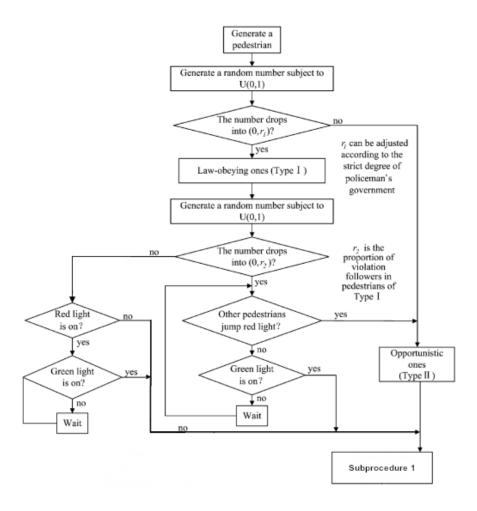
Algorithm 2 Algorytm ruchu pojazdu car w kroku t

```
Require: G = (V, E), t \in T, car \in CARS(t), turnPenalty, crossroadPenalty, prob
  increaseVelocity(car, t);
  if stopOnSignal(car, t) then
     reduceVelocityOnSignal(car,t)
  else
    if turnOnCrossroad(car, t) then
       reduceVelocity(car, t, turnParameter);
    else
       if crossroad(car, t) then
         reduceVelocity(car, t, crossroadParameter);
       end if
    end if
  end if
  if shouldChangeLane(car, t) then
    changeLane(car,t);
  end if
  safeReduceVelocity(car, t)
  with probability prob: reduceVelocity(car, t);
  makeMove(car, t);
```

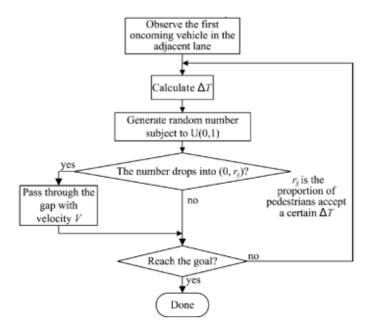
Rysunek 3: Algorytm opisujący funkcję przejścia dla komórek ze zbioru CARS. Źródło: [1]

Dla komórek ze zbioru PEDESTRIANS regułę przejścia definiuje głownie macierz prawdopodobieństw P oraz, w przypadku przechodzenia przez przejście dla pieszych, fragment algorytmu przedstawionego na rysunkach $4,\,5.$

P jest macierzą o wymiarach 3×3 , która tworzona jest na bazie najbliższego otoczenia pieszego. Pieszy może zmienić pozycję na jedną z 8 sąsiednich komórek. W zależności od tego, czy pieszy chce skręcić, wyprzedzić innego pieszego, czy dalej kontynuować ruch prosto, prawdopodobieństwo zajęcia danej komórki jest różne.

Rysunek 4: Algorytm opisujący część funkcji przejścia dla komórek ze zbioru PEDESTRIANS. Źródło: [3]

Rysunek 5: Algorytm opisujący część funkcji przejścia dla komórek ze zbioru PEDESTRIANS - podproces 1. Źródło: [3]

Bibliografia

- [1] Gora, P. 2010. Adaptacyjne planowanie ruchu drogowego. Uniwersytet Warszawski, Wydział Matematyki, Informatyki i Mechaniki.
- [2] Nagel, K. and Schreckenberg, M. 1992. A cellular automaton model for freeway traffic. *Journal de physique I.* 2, 12 (1992), 2221–2229.
- [3] Rasouli, A. 2021. Pedestrian simulation: A review. $arXiv\ preprint\ arXiv:2102.03289.\ (2021).$